

rundt i manegen i over 10 år, får en kompensati-
on, mens de venter på, at erstatningssagerne af-
gøres.

Her vil jeg godt spørge: Synes ministeren i-
ke, det ville være rimeligt at sikre de her flere
hundrede familier, som har måttet flytte fra de-
res huse, men som stadig væk må betale for dem
og ikke kan sælge dem, får en compensation,
mens de venter på erstatningssagerne? Det er jo
ikke at påtage sig erstatningsansvar. Synes mini-
steren ikke, at det ville være rimeligt?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, jeg roligt kan sige, at jeg ikke støder på
nogen mennesker, der ikke synes, at det er en
forfærdelig situation, de mennesker er endt i.
Jeg er sikker på, at de, der har taget sig af de her
sager, også i den regering, der var før, har følt
det samme og gerne ville gøre noget i den her
sag og vel også har gjort det, som man synes
man kunne dengang.

Jeg må bare sige, at når vi går ind og kigger
på det erstatningsretlige system i den her slags
sager, er det sådan, at der for øjeblikket kører sa-
ger om erstatning, men på grund af den sag ved
EF-Domstolen, som jeg nævnte før, er der det
problem, at man afventer den afgørelse, før man
kan gå i gang i Danmark.

Så bliver der sagt noget om de huse, som folk
bor i. Her vil jeg gerne sige, at det er ligesom
med de folk, der bor i huse, som ligger på gift-
grunde, hvor regeringen jo nu er gået ind og har
taget hånd om det og sikret en mulighed for at
være med til at hjælpe. Jeg har derfor også aftalt
med Rentolinofrene, at vi mødes igen i juni, for
hvis der er noget, som vi i Miljøministeriet kan
gøre i den retning, vil vi klart undersøge det.

Derfor holder vi også møder igen, for det er
da også meget vigtigt, at vi, hvis vi kan, kan gå
ind og hjælpe dem med deres huse, som jo altså
desværre indeholder nogle stoffer, som i den
grad påvirker dem. Det vil vi slet ikke afskrive.
Det er også den diskussion, som jeg gerne går
ind i, nøjagtig som vi har gjort det i forbindelse
med giftgrunde.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det sidste her kunne godt fortolkes som en lille
åbning, men jeg føler mig ikke spor overbevist
om det, for det, ministeren har sagt, er, at man
lader kammeradvokaten gå ind, altså som advo-

kat for regeringen. Regeringen siger selv, at den
ikke har noget ansvar her, så det er næsten for-
udsigeligt, hvad der kommer ud af det. Statens
advokat bakker selvfølgelig staten op i denne
sag.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at ministeren
siger meget klart herfra: Nu kan vi ikke lade de
familier, der i over 10 år har været kostet rundt
mellem forskellige ministerier – for det har de jo,
hvor alle har sagt, at det var synd for dem, men
de har ikke fået nogen hjælp – være, nu går vi
simpelt hen ind og siger, at de selvfølgelig får en
compensation, uden at vi dermed forudskikker
erstatningsansvarssagerne.

Vi bliver simpelt hen nødt til at hjælpe dem i
mellemtiden, for ellers står de her mennesker
endnu en gang bare tomhændede og kan høre
på lutter gode viljer, men ingen vilje til at handle
og give dem en reel hjælp.

Skal jeg fortolke det sådan, at ministeren fak-
tisk er indstillet på at gå ind og sige: Ja, vi vil
godt give en compensation i den periode, hvor
disse mennesker venter på, at deres erstatnings-
sager bliver afgjort?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Fru Anne Grete Holmsgaard skal forstå det nøj-
agtig sådan, som jeg har sagt det: I de sager,
hvor jeg har mulighed for at gå ind, som er sam-
menlignelige f.eks. med giftgrunde, holder vi et
møde i juni, hvor vi igen kigger på, om der er
nogle muligheder her, så vi kan gå ind og hjælp-
pe.

Det er jo et af de store problemer, som jeg
også kan læse om, og som der også blev givet
udtryk for i mandags, da jeg havde møde, at
nogle af dem slet ikke kan bo i de boliger, nogle
af dem har boliger, som de skal ind og reparere
og give anden vedligeholdelse end bare den al-
mindelige, fordi de simpelt hen ikke kan bo i de
huse.

Det skal vi selvfølgelig have undersøgt, og
har vi nogle muligheder for at hjælpe her, nøjag-
tig som vi har haft mulighed for at hjælpe dem,
som bor på giftgrunde, vil vi gerne det, og det
vil vi selvfølgelig undersøge.

Omkring det erstatningsretlige, som i øvrigt,
uden at jeg vil komme nærmere ind på det, ikke
decideret ligger i Miljøministeriet, vil jeg gerne
sige, at jeg synes, man skal stille de spørgsmål.
Jeg ser frem til, at vi også under udvalgsbehand-
lingen kommer til at drøfte de muligheder. Men
det er altså ret kompliceret rent juridisk at gå ind